

Strana 125

By Sinisa Mali

Kritika ovako definisanog procesa restrukturiranja se zasniva na tome što Agencija za privatizaciju restrukturiranja posmatra sa više „tehničkog“ aspekta, ne ulazeći u dubinu problema. Sa stanovišta Agencije, ne postoje finansijska sredstva niti vreme za analizu osnovnih faktora vrednosti svakog preduzeća kako bi se preduzele aktivnosti za povećanje vrednosti njegovog kapitala u cilju realizacije više cene za vlasnika kapitala. Umesto toga, aktivnosti restrukturiranja se uglavnom odnose na statusne i organizacione promene koje su više usmerene ka tome da omoguće prodaju delova imovine nego što realno predstavljaju dugoročne mere stabilizacije poslovanja i povećanja vrednosti kapitala, kao što se navodi u ovom radu.

U svakom slučaju, rešenje koje je država Srbija izabrala da poveća efikasnost poslovanja i atraktivnost društvenih i državnih preduzeća pre njihove privatizacije u smislu sprovođenja njihovog restrukturiranja je dobar početni korak. Ono što nedostaje je detaljnija analiza potencijala za razvoj svakog pojedinačnog preduzeća, detaljna analiza osnovnih faktora vrednosti na osnovu kojih bi se definisale korektivne mere, kao i jasno definisana metodologija restrukturiranja. Upravo zbog toga, u trećem delu ovog rada je prezentovan model restrukturiranja putem upravljanja osnovnim faktorima vrednosti koji predstavlja okvir i osnovu za uspešno sprovođenje procesa restrukturiranja društvenog i državnog kapitala pre njihove privatizacije. Njegovom implementacijom bi se značajno poboljšali efekti procesa restrukturiranja, što u Srbiji dobija na značaju imajući u vidu očekivane procese restrukturiranja velikih javnih preduzeća.

ZAKLJUČAK

U ovom delu rada, pre svega, analiziran je novi model privatizacije koji umesto besplatne podele akcija podrazumeva prodaju većinskog dela društvenog i državnog kapitala.

Vrline modela prodaje su znatne i odgovaraju potrebama Srbije. Prvo, prodaja preduzeća obezbeđuje najbolje upravljanje privatizovanim preduzećima, što je, sa stanovišta ekonomske efikasnosti, najvažnije pitanje privatizacije. Ukoliko se želi zdrava, efikasna privreda, sposobna za dugoročni ekonomski napredak, onda je dobro upravljanje preduzećima koja se privatizuju najvažniji kriterijum izbora modela privatizacije. Alternativni modeli, vaučerska privatizacija i akcionarstvo zaposlenih, ne obezbeđuju dobro upravljanje preduzećem i zato ne bi trebalo da budu osnova privatizacije u Srbiji. Drugo, prodajom društvenog i državnog kapitala obezbeđuje se državi preko potreban prihod, kojim se mogu servisirati državni dugovi, pokriti fiskalni deficit, finansirati

Strana 125

ORIGINALITY REPORT

26%

SIMILARITY INDEX

PRIMARY SOURCES

1 www.clds.rs
Internet

89 words — **26%**

EXCLUDE QUOTES OFF

EXCLUDE MATCHES OFF

EXCLUDE BIBLIOGRAPHY ON